

משנה - נדרים

פרק ב - משנה א

ואלו מתרין {א}. חלין שאכל לה, כבשר חזיר {ג}, כעבודה זרה, כעורות לבובין, כנבלות, כטרפות, כשקצים, כרמשים {ד}, כחלת {ה} אהרן וכתרומתו, מתר {ו}. האומר לאשתו, הרי את עלי כאמא {ח}, פותחין לו פתח ממקום אחר, שלא יקל ראשו לכה. קונם שאיני {יא} ישן, שאיני מדבר, שאיני מהלך, האומר לאשתו, קונם שאיני משמשך, הרי זה בלא יחל דברו. שבועה {יד} שאיני ישן, שאיני מדבר, שאיני מהלך, אסור:

פרק ב - משנה ב

קרבן לא אכל לה, קרבן שאכל לה, לא קרבן לא אכל לה, מתר. שבועה לא אכל לה, שבועה שאכל לה, לא שבועה לא אכל לה, אסור {יז}. זה חמר בשבועות מבנדרים. וחמר {יט} בנדרים מבשבועות, כיצד, אמר, קונם סכה {כ} שאני עושה, לולב שאני נוטל, תפלין שאני מניח, בנדרים אסור, בשבועות מתר, שאין נשבעין לעבר {כג} על המצות: